

## Fatimában voltunk

Fatima, a világ legnagyobb Mária kegyhelyeinek egyike, Portugáliában található. Három angyali jelenés után 1917. május 13-án és az azt követő hat hónap minden 13. napján három pásztorgyereknek: Luciának, Jácintának és Ferencnek megjelent az Úr Jézus Édesanyja, a Boldogságos Szűz Mária. Három ártatlan, tisztalelkű pásztorgyermeket választott ki az Ég, hogy általuk felszólítsa a világot a megtérésre, imára és engesztelésre az emberiség megmentése érdekében. Szűzanya a jelenések folyamán három dolgot kért a látnokokon keresztül:

1. a Rózsafüzér naponkénti imádkozását, imát és engesztelést a bűnösökért.
2. Szűz Mária szeplőtelen szívének tiszteletét, különösképpen az elsősombati engesztelő ájtatossággal.
3. Világ felajánlását Mária szeplőtelen szívének a pápa és a püspökök által.



Az angyal és a Szűzanya jelenéseivel az Egyházban új lelkület indult el – fatimai üzenetként. Az angyal meghirdette, a Szűzanya megkoronázta és a három pásztor elsőként élte meg azt az üzenetet, amelyet ma, példájukra, Krisztus titokzatos testében több millió hívő gyakorol. A három kis pásztor közül Jácinta és Ferenc még gyerekként elhunyt. Lucia viszont hosszú életet élt, idén február 13-án hunyt el karmelita apácaként 98 éves korában.

2005. október 5-10 között népes, 170 fős zarándokcsoporttal Fatimában voltunk. Bárány Béla, Varga Gábor, Kertész Ferenc és Szalay Zoltán leányfalui plébános személyében négy pap kísérte a zarándokcsoportot.

Szűz Mária jelenésének helyén egykor kis tölgyfabokor állt.

Ide kápolnát építettek, kegyszobor jelzi a jelenés helyét. Itt reggeltől estig sok-sok zarándok részvételével egymást követik a különböző nemzetek szentmiséi. Október 8-án, Magyarok Nagyasszonya ünnepén ezen a szent helyen, a velünk lévő négy pap és a Fatimában élő Kondor Lajos atya koncelebrált szentmisét, ahol megújítottuk első szent királyunk országfelajánlását és a Szent Szűz, Magyarok Nagyasszonya oltalmába ajánlottuk plébániáinkat, családunkat, az egész magyar népünket. A kegyhelyen esténként részt vettünk a közös rózsafüzér imádságon és az ezt követő énekes, fáklyás körmeneten. Jó volt itt lenni, érezni lehetett a kegyelem áradását.



A vasárnapi szentmisét a bazilika előtti szabadtéri oltárnál sok pap koncelebrálta a több ezer zarándoknak.

Egyik szép nap délelőttjén keresztutat végeztünk a Magyar Kálvárián. Öröm volt végigmenni az 1956-ban nyugatra menekült honfitársaink adományából épített 15 kápolna előtt és magyar hazánkért ajánlottuk fel a keresztút imáit.



A Kálvária végén áll a Szent István kápolna, a mennyezetén és a színes ablakokon Prokop Péter papfestő műveivel, ahol hazafias szentmise zárta e felemelő délelőttöt.

Nagyon sok helyen jártunk még, ezek közül kiemelném a festői Coimbra-t, ahol Lucia nővér élt haláláig a karmelita kolostorban. Zoltán atyánk mondott a karmeliták kápolnájában nagyszerű szentbeszédet.

Lisszabon, Sintra, Mafra, Alcobaca, Batalha városok nevezetességeivel ismerkedtünk meg, megnéztük a festői Obidos-t és Nazaré város partjainál csodálhattuk az óceán nagy hullámain.

Október 6-án a kontinens legnyugatibb pontján, az Atlanti óceán partján álló keresztnél emlékeztünk kis ünnepséggel az aradi 13 vértanúra.

Ezért a gyönyörű útért köszönet a Mindenhatónak, a szervezőknek, a papjainknak és a Jablonkai házaspárnak, akik elhozták Leányfalura a zuglói egyházközség fatimai zarándoklatra való meghívását. A kegyelem áradását tapasztaltuk meg ezen az úton és hoztuk magunkkal lelkünkben, el nem múló élményként.

Dr. Radvány László